

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

TUSSENARREST

nr. A/2010/0015 van 19 mei 2010
in de zaak 2009/0064/SA/3/0038

In zake: de **gemeente SINT-KATELIJNE-WAVER**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Kris LENS
kantoor houdende te 2800 Mechelen, Grote Nieuwedijkstraat 417
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Stijn VERBIST en advocaat Ingrid VAN AKEN
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Graaf van Hoornestraat 34
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 16 november 2009, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 1 oktober 2009 waarbij het beroep van [REDACTED], architect, en [REDACTED], tegen het besluit van 2 juni 2009 van het college van burgemeester en schepenen van Sint-Katelijne-Waver, waarbij de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd tot het bouwen van een dubbelwoning op een terrein, gelegen [REDACTED], wordt ingewilligd en vergunning wordt verleend overeenkomstig de voorgebrachte plannen.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend en door de tussenkomen partijen werd een schriftelijke uiteenzetting gegeven overeenkomstig artikel 4.8.19, §3 VCRO.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 12 mei 2010.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sarah Bogaerts die *loco* advocaat Kris LENS verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Stijn VERBIST die verschijnt voor de tussenkomenende partijen, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Met een mailbericht van 25 maart 2010 deelde de verwerende partij aan de Raad mee zich in haar verweer te beperken tot de ingediende stukken en niet op de zitting te zullen verschijnen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en derhalve van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

■ vragen met een op 19 januari 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 25 januari 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomen kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot annulatie.

IV. FEITEN

Op 20 februari 2009 dienen de tussenkomenende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "*het bouwen van een dubbelwoonst*". De aanvraag heeft betrekking op een perceel gelegen te ■ en met als kadastrale omschrijving ■.

Het perceel is zoals blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan Mechelen deels gelegen in woongebied met landelijk karakter en deels in het achterliggende woonuitbreidingsgebied.

Het perceel bevindt zich tevens binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "*Afbakening regionaal stedelijk gebied Mechelen*" dat werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse regering van 18 juli 2008. Het perceel is niet begrepen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Ter gelegenheid van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 23 maart 2009 tot en met 24 april 2009, wordt één bezwaarschrift ingediend.

Met een besluit van 2 juni 2009 oordeelt het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij enerzijds dat het ingediende bezwaarschrift gegrond is en weigert anderzijds de aanvraag van de tussenkomende partijen.

Bij besluit van 29 juni 2009 stelt de gemeenteraad van de verzoekende partij het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Maenhoevevelden” voorlopig vast.

Op 4 juli 2009 tekenen de tussenkomende partijen bij de verwerende partij beroep aan tegen de weigeringsbeslissing van 2 juni 2009.

De verwerende partij willicht het beroep in op 1 oktober 2009 en overweegt bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening het volgende:

“...

De op te richten dubbelwoning is gelegen in een landelijk woonlint langs de [REDACTED]. De omgeving wordt gekenmerkt door allerlei bebouwingstypologieën, waarbij tevens dubbelwoningen voorkomen. Het principe van een dubbelwoning kan hier dan ook ruimtelijk aanvaard worden.

In de motivering gevoegd bij het beroepsschrift, meldt de architect van beroeper, dat de perceelsbreedte aan de straat de oprichting van een dubbelwoning toelaat en dat de voorgevelbouwlijn en afstand tot de zijdelingse perceelsgrens niet anders is dan bij de gebouwen in de omgeving.

Met deze argumentatie wordt ingestemd. Opgemerkt wordt dat de bouwdiepte van 17m voor dergelijke grote percelen kan worden toegelaten. Door de grote perceelsoppervlakte wordt de draagkracht van het perceel niet overschreden?

De deputatie is van oordeel dat, aangezien de ontworpen dubbelwoning op een voldoende ruim perceel wordt voorzien en het straatbeeld bestaat uit gevarieerde bouwtypologieën, deze de goede aanleg van de plaats niet in het gedrang brengt. In verband met de ontsluiting van het achterliggende gebied, wordt opgemerkt dat het ruimtelijk uitvoeringsplan nog geen bindende kracht heeft verkregen en dat er voldoende alternatieven voorhanden zijn.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

Op 7 december 2009 stelt de gemeenteraad van de verzoekende partij het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Maenhoevevelden” definitief vast.

Met een arrest van 3 maart 2010 (nr. S/2010/0006) heeft de Raad de vordering tot schorsing van de verzoekende partij verworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT ANNULATIE

A. Ontvankelijkheid *qua tijd*

De bestreden beslissing van 1 oktober 2009 werd aan de verzoekende partij betekend op 19 oktober 2009. Het beroep van de verzoekende partij werd ingesteld met een ter post aangetekende brief van 16 november 2009 en is bijgevolg tijdig.

B. Schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO

Standpunt van de partijen

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het voorliggende beroep tot vernietiging. De verwerende partij stelt dat artikel 4.8.16, §5 VCRO werd geschonden omdat zij geen afschrift van het inleidend verzoekschrift van de verzoekende partij heeft ontvangen en pas eerst kennis heeft kunnen nemen van het bestaan en de inhoud van het verzoekschrift nadat het aan haar werd betekend door de griffie van de Raad. Volgens de verwerende partij kon zij hierdoor acht weken minder tijd besteden aan de redactie van haar antwoordnota en kon zij tevens niet nagaan of de vordering van de verzoekende partij tijdig werd ingesteld.

De verzoekende partij antwoordt op de door de verwerende partij aangevoerde exceptie door te stellen dat zij wel heeft voldaan aan de formaliteiten vervat in artikel 4.8.16, §5 VCRO. De verzoekende partij verwijst hiertoe naar de (bijkomende) stukken, meer specifiek de afschriften van de afgiftebewijzen van de aangetekende zendingen, die zij bij haar nota van wederantwoord heeft gevoegd.

Beoordeling door de Raad

Op basis van de door de verzoekende partij bij haar nota van wederantwoord voortgebrachte stukken stelt de Raad vast dat de door de verwerende partij ingeroepen exceptie feitelijke grondslag mist en alleen al om die reden dient afgewezen te worden.

Bijkomend wenst de Raad op te merken dat uit de tekst van artikel 4.8.16, §5 VCRO zelf blijkt dat de kennisgeving van het verzoekschrift aan de verweerder en aan de begunstigde van de vergunning door de verzoekende partij een louter informatieve waarde heeft zodat een schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO niet kan leiden tot de onontvankelijkheid van de vordering.

Enkel de betekening van het verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1, tweede lid VCRO door de griffie van de Raad doet in hoofde van de verwerende partij met het oog op het indienen van de antwoordnota en het neerleggen van het administratief dossier enerzijds en in hoofde van eventuele belanghebbenden die in voorkomend geval in de hangende procedure wensen tussen te komen anderzijds, dwingende termijnen ontstaan. De exceptie mist bijgevolg tevens juridische grondslag.

De exceptie kan daarom niet worden aangenomen.

C. Schending van artikel 4.8.16, §3 en artikel 4.8.16, §4, tweede lid VCRO

Standpunt van de partijen

Ook de tussenkomende partijen betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering en doen hiertoe het volgende gelden:

“ ...

Verzoekers tot tussenkomst willen opmerken dat het verzoekschrift om de schorsing verzoekt maar dat dit niet vermeldt in het opschrift. Nochtans is dit vereist indien men een vordering tot nietigverklaring met schorsing van de tenuitvoerlegging vordert.

Verder is de inventaris niet genummerd. De stukken uit de inventaris zijn ook niet genummerd.

Hierdoor heeft verzoekende partij vormvereisten geschonden.

...”

De verzoekende partij repliceert hierop in haar nota van wederantwoord als volgt:

“ ...

Aangezien de tussenkomende partijen stellen dat de inventaris niet genummerd is.

Dat artikel 4.8.16 § 4 VCRO stelt:

“De verzoeker kan aan het verzoekschrift de overtuigingsstukken toevoegen die hij nodig acht.

De overtuigingsstukken worden door de verzoeker gebundeld en op een inventaris ingeschreven.”

Concluante voldeed hieraan.

Er is verder geen enkel reglement (zoals eerder bij de procedureregeling voor de Raad van State) dat bepaalt dat de stukken dienen te zijn genummerd.

Er zijn derhalve geen vormvereisten geschonden.

...”

Beoordeling door de Raad

Het eerste onderdeel van de exceptie van niet-ontvankelijkheid dat de tussenkomende partijen doen gelden, heeft betrekking op het opschrift van het inleidend verzoekschrift zodat de Raad aanneemt dat de tussenkomende partijen een schending van artikel 4.8.16, §3 VCRO inroepen.

De Raad moet echter vaststellen dat dit onderdeel in feite moet worden beschouwd als een element van het verweer dat de tussenkomende partijen hebben gevoerd ten aanzien van de vordering tot schorsing. Een vordering die intussen door de Raad werd afgewezen. Vermeld onderdeel heeft daarom geen voorwerp meer en werd kennelijk onterecht, minstens bij wijze van

redactionele onachtzaamheid, door de tussenkomende partijen weerhouden in de schriftelijke uiteenzetting conform artikel 4.8.19, §3 VCRO betreffende de vordering tot vernietiging. Het eerste onderdeel van de door de tussenkomende partijen opgeworpen exceptie kan niet worden aangenomen.

In een tweede onderdeel roepen de tussenkomende partijen bij wijze van exceptie betreffende de ontvankelijkheid van het voorliggende beroep tot vernietiging een schending in van artikel 4.8.16, §4, tweede lid VCRO, door te stellen dat noch de inventaris, noch de stukken uit die inventaris werden genummerd en dat hierdoor vormvereisten werden geschonden.

Met de verzoekende partij dient de Raad echter vast te stellen dat artikel 4.8.16, §4, tweede lid VCRO enkel vereist dat de overtuigingsstukken worden gebundeld en geïnventariseerd en dat de verzoekende partij, weliswaar eerder rudimentair, aan deze voorwaarde heeft voldaan.

Er moet overigens opgemerkt worden dat, in de huidige stand van de regelgeving en bij gebrek aan decretale dan wel reglementaire sancties, een eventuele schending van artikel 4.8.16, §4, tweede lid VCRO in principe de ontvankelijkheid van de vordering op zich niet kan aantasten.

Ook het tweede onderdeel van de door de tussenkomende partijen opgeworpen exceptie kan niet worden aangenomen.

D. Ontvankelijkheid wat betreft de hoedanigheid van de verzoekende partij

In het besluit van 26 oktober 2009, waarin wordt beslist om beroep in te stellen bij de Raad, stelt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Katelijne-Waver het volgende:

“...

BESLUIT:

Artikel 1:

Het college neemt akte van de inwilliging van het bouwberoep...

Artikel 2:

Het college beslist om tegen de beslissing van de deputatie beroep in te stellen bij de Raad van vergunningenbetwisting.

...”

In de aanhef van het inleidend verzoekschrift van 16 november 2009 omschrijft de verzoekende partij zichzelf als “*De GEMEENTE SINT-KATELIJNE-WAVER, vertegenwoordigd door het college van Burgemeester en Schepenen, met kantoren gevestigd ten gemeentehuize te 2860 Sint-Katelijne-Waver, aan de Lemanstraat 63...*”.

In de brief van 18 maart 2010 die de wederantwoordnota begeleidt, stelt de raadsman van de verzoekende partij op te treden “*Als raadsman van de gemeente Sint-Katelijne-Waver...*”. In de aanhef van vermelde wederantwoordnota omschrijft de verzoekende partij zichzelf opnieuw als “*De GEMEENTE SINT-KATELIJNE-WAVER, vertegenwoordigd door het college van*

Burgemeester en Schepenen, met kantoren gevestigd te 2860 Sint-Katelijne-Waver, aan de Lemanstraat 63... en bevestigt hiermee de eerdere libellering van het inleidend verzoekschrift van 16 november 2009.

Bij de omschrijving van haar belang stelt de verzoekende partij in de wederantwoordnota van 18 maart 2010 het volgende:

“ ...

Concluante voldoet aan het vereiste belang nu zij een bij het dossier betrokken vergunningverlenende overheid uitmaakt conform art. 4.8.16 §1, 2° VCRO.

...”

Om elk mogelijk misverstand te vermijden heeft de Raad de verzoekende partij er op de openbare terechtzitting van 12 mei 2010 ambtshalve op gewezen dat er een tegenstrijdigheid lijkt te bestaan tussen de hoedanigheid van de verzoekende partij enerzijds en de grond waarop de verzoekende partij haar vordering meent te kunnen baseren anderzijds.

De Raad is daarom van oordeel dat het passend voorkomt dat de verzoekende partij over dit punt meer duidelijkheid verschaft. Om de rechten van alle partijen in het geding, evenals een goede rechtsbedeling te vrijwaren, is het bovendien aangewezen dat aan de partijen de mogelijkheid wordt geboden om tegenspraak te voeren over de door de Raad op de zitting van 12 mei 2010 ambtshalve gestelde vraag.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad beveelt de heropening van de debatten.
2. De verzoekende partij wordt uitgenodigd om binnen een termijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van huidig arrest, met een aanvullende nota een antwoord te verschaffen op de vraag op welk onderdeel van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° tot en met 6° VCRO zij haar vordering baseert.
3. De verwerende partij en de tussenkomenende partijen worden uitgenodigd om binnen een termijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening door de griffie van de Raad van de in sub 2 vermelde nota van de verzoekende partij, met een aanvullende nota een eventuele repliek te formuleren op de in sub 2 vermelde nota van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 19 mei 2010, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Jan VANHEULE, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Jan VANHEULE

Filip VAN ACKER